

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

Městská galerie Zázvorka, 15. 7. – 4. 9.

Václav Macháň – obrazy

ODĚSA (Ukrajina)

Art – Centrum, 1. – 14. 11.

Michael Ščigol – malba

PRAHA

Galerie Městského muzea Uhřetěves,
12. 3. – 10. 4. **František J. Kalenský** – ob-
razy, grafiky, plastiky

Katedrála sv. Víta, 17. – 22. 4.

Michail Ščigol – obrazy

Galerie katedry ČVUT, 10. 3. – 30. 5.

Oldřich Páleníček – grafika, ex libris,

ilustrace 1980 – 2010

SOBOTKA

Galerie Karla Samšiňaka, 30. 7. – 19. 8.

Jiří Šindler – obrazy

TRUTNOV

Galerie Dračí ulička, 10. 2. – 23. 3.

Ženské marnivosti **Ivana Lukavská** – foto-
grafie

II. LNÁŘSKÉ VÝTVARNÉ LÉTO

JIRÍ VAVŘINA
VZNEŠENÁ SPOLEČNOST A KOČKA
olejomalby

15. července – 31. srpna 2011
otevřeno: 10 – 17 hod., zavírací den – pondělí
ZÁMEK LNÁŘE

č. 2 14. 12. 2011

PALETA

Nepravidelné noviny

UNIE VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ

oblastní sdružení Hradec Králové

Baarova 1381,

500 02 Hradec Králové

tel/fax: 495 523 175, www.uvuhk.cz

Vydává Rada UNIE

uzávěrka vydání 30. 11. 2011

Redakčně a graficky připravil

Jiří Marbach

Lito: LOSENICKÝ- polygrafický závod
s.r.o., Nové Město nad Metují.

Tisk: Miroslav Lukášek, Nové Město nad
Metují.

Náklad 120 ks.

Neprodejné.

8

PALETA č.2

REPORTÁŽ

Z DRUHÉ STRANY HRANICE

Po mnohaletém přátelství s vynikajícím umělcem – grafikem Viktorem Chrenkem z Hlohovce, který v loňském roce opustil navždy řady slovenských i evropských exlibristů, byla mně jeho synem Vítazoslavem nabídnuta v tomto městě možnost autorské výstavy. Neodmítl jsem. Ale protože patřím k „týmovým hráčům“, dal jsem příležitost i dvěma svým kolegům ze Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí a Spolku sběratelů a přátel exlibris – Milanu Boudovi z Uherského Brodu a Františku Slovákovi ze Slavičína. Jejich jména nejsou zcela tak ve světě exlibris neznámá a nejednou jsme společně vystavovali exlibristická díla v galerii „Na mostě“ v Hradci Králové. Z mého atelieru je to vzdušnou čarou na slovenské hranice „jen co bys kamenem dohodil“ a k uskutečnění výstavy nebylo třeba žádného dlouhého rozhodování ani organizování. Nota bene – jsem na Slovensku od nepaměti jako doma – rodinnými vazbami, dřívějšími zaměstnaneckými vztahy ale i současnými aktivitami s výtvarníky v Trenčíně a jeho regionu.

Výstava nás tří byla zaměřena především na grafiku a koláže. Její vernisáž proběhla dne 24. června t.r. ve výstavní síni Vlastivědného muzea v Hlohovci a kromě samotné expozice nás tří, výstava prezentovala současně fotografiemi a dalšími dokumenty i třicetileté přátelství a kontakty města Hlohovec s belgickým přímořským lázeňským městem De Panne. Výstava měla de facto mnohonárodní charakter. Slovensko-česko-belgický. Vernisáž se tak vlastně proměnila v jakýsi slavnostní ceremoniál s úvodními slovy a projevy starostů a delegátů obou měst, zazněly překlady tlumočnicků ze slovenčiny do francouzštiny, angličtiny a obráceně a byly vzájemně oficiálně předávány zajímavé dary.

Ve světle tohoto programu jsem zcela zapomněl sám na sebe a pozorně sleduji organizaci a obsahovou kvalitu celé slavnosti. Sál byl nabitý diváky pozvanými i náhodně kolemjdoucími, nezapomnělo se snad na nic, ani na televizní kameru a gurmánské posezení. Bez komentáře. Co na mne nejvíce zapůsobilo, to ovšem bylo kulturní vystoupení. Po první v životě jsem uviděl největší lidové hudební nástroje Slovenska, tzv. goralské trombity. Tři chlapi v krojích hráli na zvláštní druh fujar, dlouhých asi pět metrů. Byly to vlastně z jedlového a smrkového dřeva vyrobené (vydlabané) úzké rohy – mohutné pastýřské píšťaly, kterými kmitá vzduch od nátrubku až k jejich vyústění a vytváří harmonické tóny. V dávném středověku sloužily i jako signální nástroje k varování obcí před tatarskými vpády. Varovné tóny trombit jsou slyšet až do třicetkilometrové vzdálenosti, ale lze z nich vyloudit i příjemné, byť jednoduché melodie. Vystoupení těchto tří

lidových hudebníků – goralů – bylo v programu celé vernisáže naprosto ojedinělým zážitkem a pro mne osobním poznáním dalšího lidového hudebního nástroje. Na Moravě jsem se často setkal s různými druhy méně známých hudebních nástrojů, jako jsou gajdy, píšťaly (flétny) a fujary. Zejména na Valašsku se dosud setkáme s těmito nástroji i podomácku vyráběnými. Můj přítel, ak.mal.Jaroslav Jeřábek ze Slavičína, také již pamětník, je nejen dosud vyrábí a sbírá, ale pro nejednu vernisáž sestaví z různých druhů píšťal překrásná a nevšední hudební vystoupení. Zvláště pro městského diváka a návštěvníka takové vernisáže, je podobný program občerstvujícím, léčivým a poučným uměleckým zážitkem na dlouhou dobu. Musím přiznat, že své grafiky jsem skromně odsunul před celým skvělým programem do stínu a nemluví o nich.

Hlohovská vernisáž skončila a my tři se loučíme se svými slovenskými a novými přáteli z belgického De Paane. Naplnění krásnými dojmy, ovínění slovenským vínem (kromě řidiče) a nasycení z bohatého švédského stolu, blížíme se k závěru dne a nasedáme do auta. Jedeme domů. Z Hlohovce přes Bílé Karpaty to máme 122 km. Z domova do Hradce Králové je to pro změnu dvakrát tolik – 248 km, což stačím při svém toulání absolvovat tak časově dvakrát za rok, když je nějaká schůze nebo salon. No a brzy mne bude asi čekat De Panne, což bude nejkratší cestou 1350 km. Snad to zvládnou, ale rozhodně to bude stát za to. Podle fotografií mně De Panne připomíná přímořské Knokke Heist, kde jsem strávil nezapomunetelné tři měsíce. Z Knokke jsem dělnickým autobusem jezdil do Brugg za prací a kul jsem umělecké plány.

Všechno se ale mění a život běží svým tempem. Jednou jsem v Hradci, jednou v Hlohovci, jednou v Bruggách, jindy jinde, ale „čas nezastavíš, děj se co děj“. Mám-li doplnit slova Jana Wericha svými slovy – „krásnější a spravedlivější pravda na světě není“.

Oldřich Páleníček

Salon Hradec Králové, foto M. Vojř

Salon Jaroměř, foto I. Lukavská

VÝCHODOČESKÝ VÝTVARNÝ SALON

V letní době od 23. června do 5. září 2011 probíhala v historickém centru města Hradec Králové první část znamenitého Východočeského výtvarného salonu. V gotických klenutých prostorách knihovny Lékařské fakulty to byla přehlídka tvorby členů UNIE výtvarných umělců a hostů. Mezi profesionálními umělci z východních Čech byli mnozí ze vzdálených míst severních a středních Čech i z Moravsko-slovenského pomezí. V posledních letech právě po umístění Salonu v galerii Na Hradě se tento vřadil do doprovodného programu Mezinárodního festivalu divadel evropských regionů letos již 17. ročníku.

U vstupu do výstavních sálů byl umístěn poučný poutač s výčtem sedmadvacítky výstav počínaje nultým ročníkem v Městském muzeu v Hořicích v Podkrkonoší. V průběhu let to byla řada dalších výstavních síní v Hradci Králové

v Biskupské rezidenci v prostorách zvaných „konírna“ i ve staré radnici, v Litomyšli v zámeckém pivovaru, v Městském muzeu a galerii Jaroměř. Od roku 2008 je Salon šťastně umístěn v prostorách knihovny Lékařské fakulty v centru metropole Královéhradeckého kraje. V historii Východočeských Salonů činí významný mezník součinnost s Klicperovým divadlem přivádějící do prostoru výstavní přehlídky stovky návštěvníků festivalu. Více jak dvouměsíční trvání Salonu umožňuje návštěvu hradeckým občanům i početným návštěvníků z řad letních turistů přijíždějících za pozoruhodnostmi Hradce Králové.

Vlastní vystavený soubor nás informuje o vývoji výtvarné tvorby ve společenství členů UNIE, kde vedle základního kmene osvědčených tvůrců se objevuje řada nových často mladých umělců. Vedle klasických uměleckých projevů právě

v tom přírůstku členů se ukazují mnohdy i překvapující tendence odvádějící od narativnosti do pocitové sféry až k nepředmětnému výrazu směřujícímu k abstrakci. Na Salonu je vystaveno celkem 133 děl od 54 umělců.

Právě tu pocitovou sféru prezentuje třeba úvodní triptych Josefa Martince, nebo obrazy Jaromíra Krosche, Jiřího Andrse, s duchovním nábojem obrazy Josefa Bavora. Z reality k abstrakci se pozměňuje Vladimír Plocek, s náznakem si vystačí ve své krajině nápaditý Rudolf Mareček, monumentálním rozměrem krajiny nás překvapuje Jiří Bohdanecký. Početné zastoupení má i trojrozměrná tvorba třeba je to písmenová socha Leoše Valehracha, nevšední socha ze skla a kamene Miloslava Říhy. Pavel Matuška od dřívější kresby se možná již trvale usadil v malbě, nepostrádá však svého úsměvného nadhledu. Neobvyklého humorného ladění jsme se dočkali u Odřicha Páleníčka. K neobvyklostem se

řadí i Petr Špaček svým ženským aktem, nebo také Darja Čejková stále se vyvíjející k vyšším metám keramiky. V Hradecké UNII se velmi daří fotografii, která také hledá cesty namísto popisného vyjádření více nápaditého zpracování a tak se rádi dáváme unést záběry Milana Michla, Petra Balíčka Přelety a pády, nebo kouzlením se záběry Miloše Vojíře, Ivany Lukavské. Nápadité pokračování fotografie Barbary Pejškové je v malířské krajině. Výstavy na Východočeském Salonu se zúčastnili i dva hosté UNIE Alžběta Prouzová se šperkařskou tvorbou a Pavel Farský oslavou Pohybu. Způsob hostování při výstavách najde asi více příznivců pro hodnocení díla při přijímání nových členů UNIE než pouhé představení vybranou ukázkou. Rozsáhlé prostory galerie Na Hradě skvěle umožňují představení většího množství děl členů UNIE, než

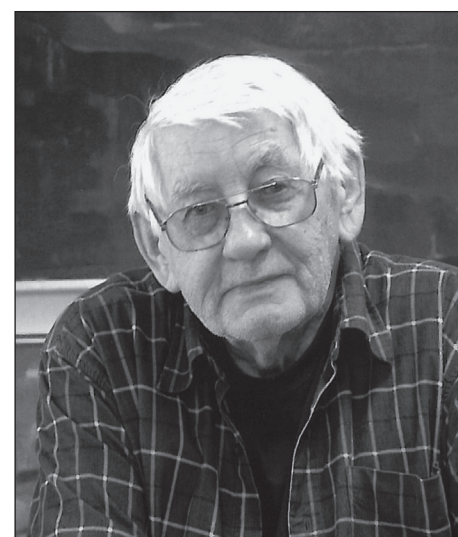
Jaroměř, byla již tradičně zastoupena přibližně polovičním počtem autorů. Zde 32 členů vystavilo 59 svých prací, to však nic neubralo kvalitě vystavené kolekce co do pestrosti technik a žánrového zastoupení. Jiří Soukup

HRADEC KRÁLOVÉ

Anders Jiří, Arakelyan Ašot, Balíček Petr, Bavor Josef, Bednářová Helena, Bohdanecký Jiří, Čejková Darja, Černoš Jan, Dlabáčková Eva, Dinga Jan, Doležal Jaroslav, Dudycha Jiří, Drahoňovská Tereza, Farský Zdeněk st., Farský Zdeněk ml., Harvilková Milada, Hirai Irena, Hegr Jindřich, Chromek Miloš, Jirousková Dagmar, Kalenský František, Kosohorský Luboš, Kmošek Petr, Krosch Jaromír, Krynek Milan, Křiklava Jiří, Kutilová Petra, Lukavská Ivana, Marbach Jiří, Mareček Rudolf, Martinec Josef, Matuška Pavel, Michl Milan, Novotný Vladimír, Páleníček Oldřich, Pejšková Barbora, Petera Miloš, Plocek Vladimír, Rosák Zdeněk, Rejchl Milan, Říha Miloslav, Slaviček Jan, Staňková Lucie, Stiboříková Jana, Šindler Jiří, Šindlar Zdeněk, Špaček Petr, Tlustoš Oldřich, Valehrach Leoš, Valehrach Luděk, Vavřina Jiří, Vojíř Miloš. Hosté Prouzová Alžběta, Farský Pavel

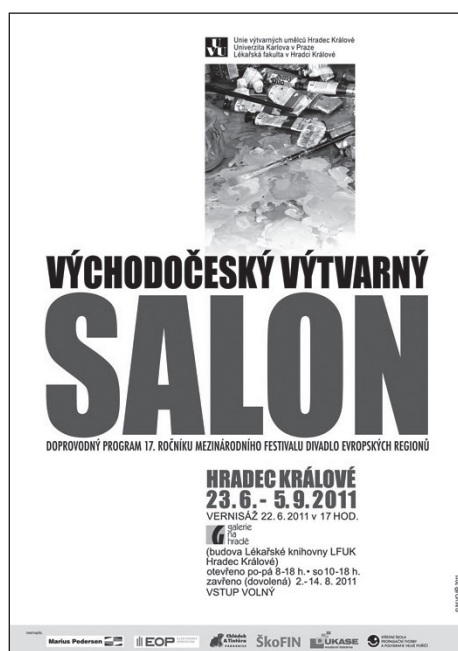
JAROMĚŘ

Anders Jiří, Arakelyan Ašot, Bavor Josef, Čejková Darja, Dlabáčková Eva, Dinga Jan, Doležal Jaroslav, Dudycha Jiří, Drahoňovská Tereza, Farský Zdeněk ml., Harvilková Milada, Kalenský František, Krosch Jaromír, Krynek Milan, Lukavská Ivana, Mareček Rudolf, Martinec Josef, Matuška Pavel, Páleníček Oldřich, Pejšková Barbora, Plocek Vladimír, Rydlová Lucie, Říha Miloslav, Staňková Lucie, Stiboříková Jana, Šindler Jiří, Štorkán Jan, Tlustoš Oldřich, Velehrach Leoš, Velehrach Luděk, Vavřina Jiří, Vojíř Miloš.

VÁCLAV MACHÁŇ, malíř jehož tvůrčí cesta představuje dnes již téměř šedesát let soustavné umělecké práce. Je nejstarším členem našeho sdružení a pamětníkem její předcházející organizace, krajské pobočky SČVU. Jeho významné jubileum je i příležitostí k zamyšlení se nad jeho doposud celoživotní tvorbou.

Prožil pozoruhodné dětství s otcem, naplněné toulkami krajem rozsáhlých lesů, s vinoucí řekou, hlubokých zrcadel lesních tůň a širokých luk, které zdobí skupiny stromů. Lyrický obraz koutů podorlické krajiny se vtiskl do jeho duše jako trvalé básnické okouzlení a pečeť životní volby stát se malířem. Najít své odpovídající malířské ztvárnění se stalo jedním z ústředních tvůrčích přístupů jeho tvorby. Velmi cenné bylo pro něho poučení, které získal soukromým studiem u Aloise Fišárka, malíře názorově i naturelem mu blízkého. Seznámil se s transpozicí jevové podoby reality ve svébytnou obrazovou skladbu na podkladě konstruktivní kompozice, komplementárních vztahů barev a lyrického zjednodušení předmětů. Padesátá léta byla v tomto smyslu u něho obdobím postupného osvojování základů malby a hledání svého osobitého malířského rukopisu. Poprvé s pozdější charakteristickou primitivizující sty-

Plakát, autor M. Vojíř

jen zúčastněné části jak se dosud děje. Vždyť účast členů na Salonu by mělo být věcí nejen povinnosti, ale i věci cti a prestiže.

Druhá, podzimní část Východočeského Salonu, konaná od 10. října do 11. listopadu 2011 v prostorách Městského muzea a galerie

lizaci korun stromů do podoby jednoduchých plošných znaků tvarů je z roku 1960. V následujících letech napověděnou možnost dále rozvíjí, v nichž jeho koncepce poetického obrazu se vyhraňuje do charakteristického tvaru. Obrazová kompozice je v těchto dílech již budována důsledněji plošně, na základě geometricky konstruované linie a plochy, kaligraficky vedené kresby a plošně stylizovaných tvarů předmětů. Emotivně poetický charakter umocňuje i barevnost, laděná převážně do čistých tónů pojednaných plošně nebo v diferencovaných krátkých svislých rukopisových tazích.

Hlavním motivačním prvkem jeho obrazů jsou stromy, symboly stále znovu obrozujícího se života přírody, mající svůj život i řeč, které autor naslouchá, aby s ní vedl vnitřní dialog. Obrazy nikdy nevznikají jen z fantazie, ale jsou vždy výtvarnou transpozicí konkrétního lyrického prožitku.

Vedle volné krajiny se také věnuje tématice venkovské či městské krajiny a zátiší. Koncem šedesátých let začíná malovat první obrazy s figurální tematikou, které v sedmdesátých letech povýší do skupinových kompozic „rozhovorů“, jako tichého dialogu muže a žen. Výraznější se u něho nemění tytéž okruhy námětů, k nimž se opětovně vrací, jsou mu tak pramenem stále nového básnického okouzlení i tajemství. Nabízí nám tiché poetické hájemství svých obrazů, které jsou projekcí jeho touhy i filosofické úvahy o prvotní nepochopenosti harmonie života a světa, jako jedné z podob tolik dnes potřebné antitézě k projevům přetech- nizovanosti, disharmonie a neklidu. Jeho tvorba patří k výrazným hodnotám Východočeského výtvarného umění, obohatila ji o osobitý lyrický odstín a uplatňuje se jako svébytná hodnota i v širší celonárodní konfrontaci.

Václav Macháň se narodil 6. prosin-

ce 1921 v Malé Čermné nad Orlicí. V letech 1935 – 42 studoval na reálném gymnáziu v Kostelci nad Orlicí. Po maturitě byl totálně nasazen až do konce války v roce 1945. Ještě téhož roku si doplňuje pedagogické vzdělání a stává se učitelem v Hronově a v řadě dalších míst v podhůří Orlických hor. Současně do roku 1948 soukromě studuje u prof. Aloise Fišárka na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Cesta k profesionalizaci začíná v roce 1952,

známé galerie v Belgii, Holandsku, Rakousku, Německu, Itálii, Rusku, Finsku a Francii. Od roku 1980 je členem ČSVU, od roku 1990 UNIE, jak v Praze, tak oblastního sdružení v Hradci Králové. Svou tvorbu prezentoval na téměř 50 samostatných výstavách, účastnil se desítek výstav kolektivních v různých místech v Čechách, Slovensku i v Polském Walbrzychu. Je zastoupen ve sbírkách Galerie moderního umění v Hradci Králové, Východočeské

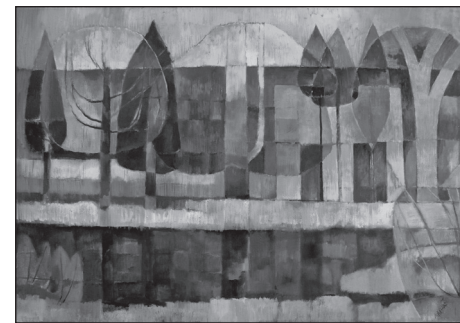

VELKÝ ROZHOVOR, olej 1993

KRAJINA MÉHO SYNA, olej 2005

kdy se stává kandidátem krajské pobočky SČVU v Hradci Králové. S dalšími kolegy z Východních Čech Jiřím Bergrem, Josefem Ducháčem, Jiřím Kodým a Josefem Markem je spoluzakladatelem Skupiny 5 (1963). Své pedagogické působení ukončuje v roce 1969 a výtvarná tvorba se stává jeho zaměstnáním. Zabývá se malbou a grafikou. V průběhu let 1969 – 2006 navštívil vý-

ZIMA POD KONÍČKEM, olej 1989

galerii Pardubice, Muzeum a Galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou, Galerii výtvarného umění v Náchodě, Městské galerii Nové Město nad Metují, Tatranské galerii v Horním Smokovci a soukromých sbírkách v České a Slovenské republice, Rakousku a Francii. Žije a pracuje v Chocni, Litomyšlská 1514.

(Zdroj: Jiří Zemánek, katalog Krajská galerie HK, 1987. Foto P. Suchánek)

PORTRÉT

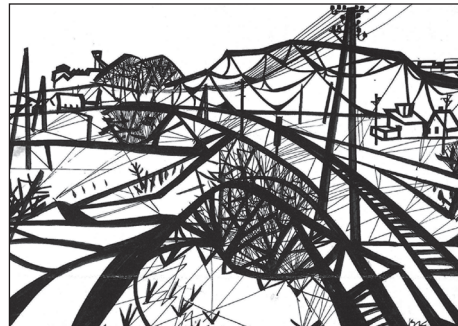
BOHDAN KOPECKÝ

Narodil se 23. srpna 1928 v Litomyšli, výtvarné nadání projevilo již ve škole a dříve než ji opustil, začal malovat. Nadále o jeho kreslířský rozvoj pečoval tiskař Josef Dostál. V roce 1940 nastoupil do učení, aby se stal fotografem, ale pro chronickou vadu zraku musel učení opustit a tak až do roku 1945 byl díky pochopení otce Antonína Kopecného, provozovatele sklenářství a rámařství, formálně veden jako sklenářský učeň, aby se mohl věnovat malování. V letech 1945 – 49 studoval na Akademii výtvarných umění v Praze, kam byl přijat bez maturity, pro svou výtvarnou vyspělost, a to hned do druhého ročníku. Poslední dva roky absolvoval ve speciálce prof. Otakara Nejedlého, u kterého si přidal ještě jeden čestný rok. Ještě téhož roku (1950) na podzim nastupuje vojenskou službu u Pomocných technických praporů v Záluží u Mostu, na jaře 1951 je převelen na Ostravsko do Karviné, kde se vyučil šramačem – specialistou. Před ukončením vojenské povinnosti na podzim 1952 se dobrovolně uvázal k hornické práci ještě na jeden rok, který si prodloužil na tři, aby mohl být s jistotou propuštěn do civilu, než zůstat na neurčito. Vrací se do Záluží u Mostu a od roku 1953 začal pozorovat krajinu, kreslit a trochu zase malovat. Tak se krajinář, vyškolený u proslulého Otakara Nejedlého v plenéru na malebných přírodních scénách, dostal do teritoria, jež dokonale odporovalo tradičním malířským představám o krajině. Takové poznání, typu krajiny, které mu předložilo zdemolované Mostecko, přineslo zlom, nebyl dále schopen pokračovat v doposud stylizované tvorbě. Nové ztvárnění se tak stává ojedinělé, nenahraditelné, osudové, z něhož se už nikdy nedokázal a ani nechtěl vymanit. Jde především o hluboký podnět, který otevřel průchod představivosti vidění a citění. Figura se objevuje málo a krátce, plnila roli živého symbolu a v pozdějších krajinářských vizích jako realita neměla smysl. K Mostecku však patřila, vytvořil proto řadu

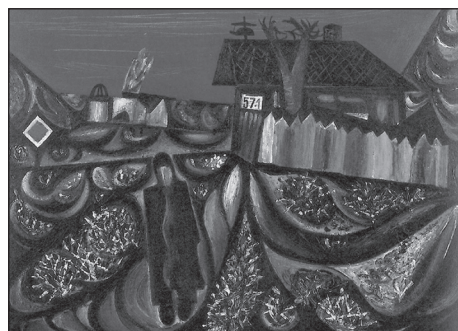
brilantních portrétů perem, štětcem a tuší výstižně, které fyziognomicky zpodobňovaly výrazné osobnosti, s nimiž pracoval na šachtě, či které důvěrně znal. Tato tvorba je bohužel také náznakem nevyužitého dalšího skrytého tvůrčího potencialu.

V roce 1956 odešel z hornického zaměstnání, byl přijat za člena severočeské pobočky SČVU a rok na to v Galerii mladých v Praze se uskutečnila jeho první samostatná výstava. Národní galerie zakoupila obraz, získal tvůrčí podporu Fondu SČVU, seznámil se s fotografem Josefem Sudkem, kterého doprovázel při hledání fotografických motivů. Následující léta přinesly společenskou prestiž, vystavoval, získával ocenění a v roce 1962 se zasadil o uskutečnění výstavy významných moderních umělců Mikuláše Medka a Jana Koblasý v Teplicích, která se stala radikálním průlomem do oficiálního umění. V roce 1968 se stal předsedou Krajské organizace SČVU, členem předsednictva SČVU a koordinačního výboru uměleckých svazů. Po 21. srpnu preventivně před možnou persekucí odjel do Jugoslávie, kterou využil k procestování, než se navrátil. V letech 1970 – 80 byl politicky nežádoucí, ztratil možnost vystavovat a prodávat obrazy. Vracel se častěji do rodné Litomyšle, kde se trvale od roku 1980 usadil a namaloval i poslední obraz inspirovaný Mosteckem. Přestal malovat, na pobídky reaguje nevyvratitelně, že nemá již co říci. Citelně chybí psychický stimul. Deprimovanou malířovu mysl pozvedla smělá výstava v Litoměřické galerii v létě 1989, přesto dlouhodobý pasivní postoj k tvorbě se zdál přece jen nepochopitelný. Čas měl přinést změnu a vysvětlení. Ten nastal v roce 1991, kdy jej dávný přítel žijící v cizině pozval na Kanárské ostrovy, spatřit bohatší sopečnou činnost, než je na Islandě, který navštívit byl jeho životní sen. Když uviděl proudy ztuhlé lávy vytvářející archi-

tekturu s různou barvou sopečných kuželů, bylo jasné, že to je ta inspirace, na kterou čekal. Uskutečnit tak druhý díl svého tvůrčího života se však nacházel úplně jinde, na Havajských ostrovech, kde americký sochař Laymond Pelton odléval sochy ze

TRAŤ Z JANOVA, kresba tuší 1960

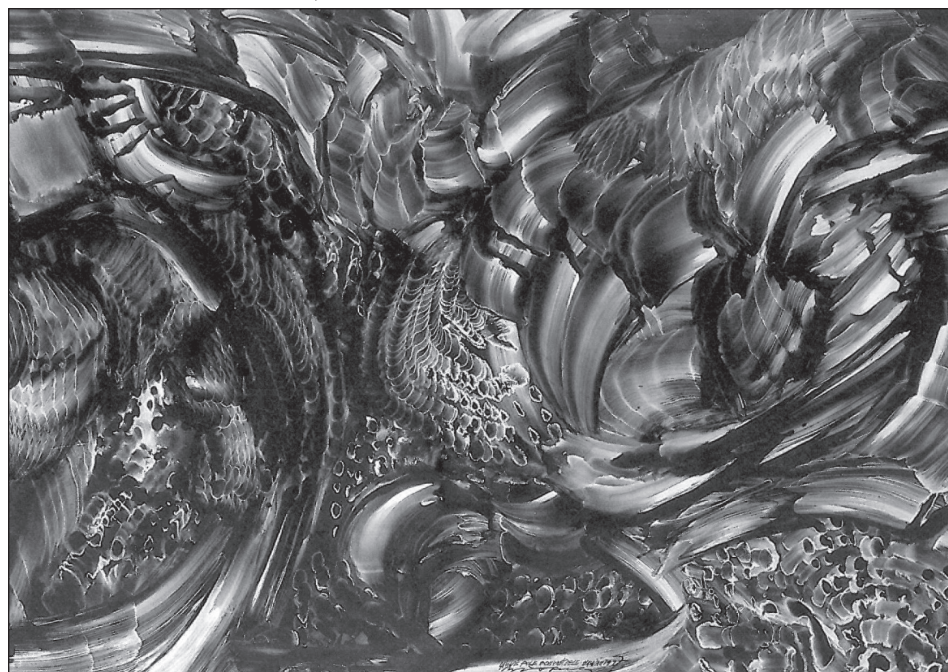

SAMOTA ROBERTA LUKÁŠE, olej 1960

OPRÁM, olej, karborundový prach nedat.

LÁVOVÉ POLE BOHYNĚ PELÉ, kvašová barva 1997

žhavé lávy. Ostrovy navštívil v roce 1994 a 1997, aby maloval lávové pole a zpět si přivážel temperové obrazy velké a spoustu drobných menších.

První léta výtvarnického projevu lze snad nejlépe označit za období dramatu poznání vyprávění o Mostecku. V malbě probíhalo období „goghovského“ výrazu, během kterého se odehrál dvoufázový přístup hledání kresebné a malířské, s cílem výtvarného pochopení krajiny a její kritický výklad. Od konce 50 let slábla závislost na předloze, a jak do pozadí ustupoval epický prvek, vytrácely se i realistické detaily. „Měsíční“ krajina přestala být závazným modelem, motiv začíná plnit funkci podnětu k samostatné představě, k svébytnému koncipování jiné reality – krajinné vize. Zjednodušuje se linie, tvary, objemy i barevnost, omezuje se motiv a jeho skladba od celkového pohledu na krajinu. Vytrácí se prostorovost ve prospěch plošnosti a postupná abstrakce směřuje ke znakovosti. Dohotovené dílo o severočeské krajině je monumentální, díky svému hornictví nešťastnou krajinu objevil, z básnil a také proslavil. Ale až na opačném konci světa nalezl básník českého Mostecku, co dál hledal – intenzivnější, přímo oblužující životní zážitky a umělecký podnět. Ten mu poskytly teprve lávové pole, kde neexistuje trvalý stav, sopečná krajina je proces vznikání a zanikání, ustavičný proces dynamického a světelného pohybu.

K radikálnímu malířskému výkladu krajiny se dostal svébytnou vývojovou cestou, bez zlomů a zvrátů. Pro zadání, které mu život nabídl, byl zvláštním způsobem disponován. K realizaci však bytostně potřeboval neobvyklou inspiraci obestřenou tajemstvím. Přesto, že on patřil ke generaci, která vstupovala do umění ne zrovna v příznivé době, měl umělecké štěstí. K tomu co měl vykonat, obdržel dostatek času a zcela reálné podmínky, aby zevnitř mohl porozumět nárokům svého životního úkolu. Výsledky své práce v kresbě, grafice, malbě předložil na početných samostatných a společných výstavách doma, v zahraničí v Tokiu, Sao Paulu, Paříži, Vídni, Budapešti, Ljublani a dalších evropských městech v kolekcích prezentující československou tvorbu. Početné je zastoupení ve sbírkách řadě galerií, institucí a literárních statí. Bezesporu jeho dílo patří k evropskému kontextu a je jen otázkou času, kdy do něj bude zařazeno.

(Zdroj: PhDr. Jan Kapusta, katalog *GVU v Náchodě*, 1998. Foto J. Bárta, L. Neubert, P. Vopálka)

ZE SCHŮZÍ RADY

Rada oblastního sdružení UVU se od května 2011 scházela v menším počtu – 9 členů a 3 členové revizní komise. Na dubnové volební schůzi byla tato změna stanov odsouhlasena oblastním sdružením. Schůze Rady probíhají opět v prvním týdnu (ve

čtvrtek) každý měsíc s výjimkou prázdnin. V květnu bylo hlavním bodem jednání hodnocení členské schůze, které se bezprostředně objevilo na webové stránce našeho sdružení. Hlavní část schůze byla věnována přípravě Východočeského výtvarného salonu v Hradci Králové (22.6. – 5.9.) v Galerii Na Hradě, především zajištění propagace, tisku plakátů a pozvánek. Po dobrých zkušenostech z minulých let bylo dohodnuto pokračování spolupráce s Klicperovým divadlem a Salon byl opět začleněn v doprovodném programu mezinárodního divadelního festivalu.

Na červnové schůzi se členové Rady zabývali převážně konkrétní organizací Východočeského salonu (svoz panelů a jednotlivých děl, instalace, program vernisáže atd.). Rada také kriticky zhodnotila „diskuzní setkání“ výtvarníků a příznivců výtvarného umění, připravené pracovníky Galerie moderního umění. Zástupci UVU J. Šindler, P. Matuška a J. Bavor konstatovali, že tato akce nesplnila očekávání a toto stanovisko sdělil předseda Bavor řediteli GMU dr. Rybičkovi. Byla akceptována výzva Magistrátu Hradce Králové k účasti Unie v projektu Královská věnná města a prezentací svých děl na říjnové výstavě v Chrudimí byli pověřeni J. Dudycha a P. Kmošek.

Po prázdninách se členové Rady UVU sešli 1. září, před ukončením Východočeského salonu. Předmětem jednání bylo především hodnocení této výstavy. Návštěvnost byla hlavně zpočátku velká, jistě také díky současně probíhajícímu divadelnímu festivalu. Rozšíření návštěvní doby galerie o prázdninové soboty díky zajištění dozoru nebylo návštěvníky v letních měsících příliš využito. Celkově, kromě asi dvou set účastníků vernisáže navštívilo výstavu v jejím průběhu téměř 1000 lidí. Členové Rady se v diskuzi zabývali celkovou úrovní vystavených děl, publicitou v médiích, příznivými i kritickými ohlasy z řad návštěvníků. Byla diskutována slabá úroveň některých vystavených děl s jejichž autory někteří kolegové hovořili už během výstavy. Z diskuze vyplynula potřeba apelovat na větší autoritou sebereflexi a zodpovědnost, vyplývající z členství v UVU. Byl většinově schválen návrh, aby byla na nejbližší členské schůzi oblastního sdružení odsouhlasena pravomoc realizačního týmu v budoucnu případná podprůměrná díla z výstavy vyřadit. S tímto problémem souvisí i návrh na změnu stanov, týkající se přijímání nových členů UVU. Dosavadní praxe, kdy konečné schvalování uchazečů probíhá po předchozím doporučení Rady na členských schůzích, je formální a neefektivní. Konkrétní formulaci návrhu sdělil předseda na prosincové členské schůzi.

Na říjnové schůzi se Rada věnovala bezprostřední přípravě Podzimního salonu v Jaroměři (10.10. – 11.11.) včetně transportu panelů, děl, instalace 9. 10. a nedělní vernisáže. Ve dvoudílné Encyklopedii Hradce Králové, vydané v září t. r. je samostat-

nými hesly zastoupeno třináct našich současných členů. Nečekanou a nepřijemnou aktualitou byl dopis ředitele Muzea a galerie v Jičíně s informací, že do výstavního plánu v roce 2012 nebyl zařazen Jarní salon UVU, navzdory ústnímu příslibu při osobním jednání na jaře letošního roku.

Na programu listopadové schůze bylo také hodnocení jaroměřského salonu. Z našeho pohledu byla nevýhodou paralelní výstava jaroměřských fotografů v horní části muzea. Letošní výstava byla již osmým ročníkem Salonu v Jaroměři. Do budoucna bude naše oblastní sdružení i nadále využívat možnosti zde vystavovat. Rada UVU se také zabývala přípravou členské schůze – tradičního „Předvánočního posezení“ v klubu GMU v prosinci. Termín byl po dohodě s ředitelem dr. Rybičkou stanoven na středu 14. prosince od 10 do 13 hod..

Webové stránky Oblastního sdružení UVU jsou využívány na aktuální sdělení – výzvy, upozornění, pozvání všem členům, ale také k informacím o aktivitách jednotlivců či událostí spojené s jejich životem. V neposlední řadě poslouží ostatním zájemcům, kteří projeví zájem se více dozvědět o naší východočeské výtvarné organizaci.

Členové Rady vyslechli informaci pracovnice nadačního fondu „Butterfly“ paní Černé o připravované aukci výtvarných děl na podporu zdravotně postižených dětí, která se uskuteční v květnu 2012 v Královéhradecké filharmonii. Paní Černá byla pozvána na prosincovou členskou schůzi, kde vyzve členy UVU k aktivní podpoře této aukce. Na příští schůzi Rady 1.12. bude podrobně projednán program prosincové členské schůze včetně návrhu na dílčí úpravu stanov Oblastního sdružení.

Josef Bavor

INFORMACE

Pro naše sdružení byl tento rok, také rokem volebním. Přesto, že k překvapení nedošlo a dosavadní vedení dostalo důvěru, pozitivním počinem byla příprava a vlastní průběh voleb. Členové v dostatečném časovém předstihu obdrželi pozvánku spolu s hlasovacím lístkem obsahující seznam navržených členů nové rady s možností jej upravit nebo doplnit a v případě neúčasti zaslat. Odevzdané hlasovací lístky do schránky následně volební komise vyhodnotila a seznámila přítomné účastníky s výsledkem hlasování. Pro příští dva roky bude rada Unie oblastního sdružení ve složení: **předseda Josef Bavor, místopředsedové Miloš Vojří, Jiří Šindler, Jiří Dudycha, členové Darja Čejková, Eva Dlabáčková, Zdeněk Farský jun., Milada Harvilková, Ivana Lukavská, Rudolf Mareček, Pavel Matuška, Jiří Vavřina. Administrativa Blanka Šimrádová.**

Vedení našeho sdružení v únoru prostřednictvím webové stránky pogratulovalo kolegyni Barboře Pejškové k narození syna Rada UVU podpořila projekt Jany Sti-

bořkové „Den otevřených ateliérů“, sledující rozsáhlou zájmově – turistickou akci pro širokou veřejnost s možností navštívit uměleckořemeslné dílny a ateliéry v Královéhradeckém a Pardubickém kraji. Celkem projekt podpořilo 21 zúčastněných a z našeho sdružení zpřístupnily své ateliéry Irena Hirai, Jana Stibořiková, Ivana Lukavská, Lucie Staňková, Zdeněk Rosák, Jiří Dudycha, Zdeněk Farský jun., Jaromír Krosch, Zdeněk Šindlar a Miroslav Říha.

Přetrvávající recese hospodářství poznamenala ochotu subjektů finančně podpořit aktivity našeho sdružení. O to větší poděkování patří těm, kteří i v letošním roce pokračují: Marius Pedersen Hradec Králové, EPO Opatovice, Chládek & Tintěra Pardubice, ŠkoFIN Praha, DUKASE Hradec Králové, SŠPTP Velké Poříčí.

Dne 7. května 2011 nás postihla nemilá zpráva z Litomyšle, ve věku 78 let navždy odešel dlouholetý spolupracovník a čestný člen našeho sdružení UVU, historik a muzeolog PhDr. Jan Kapusta. Vyznačoval se přátelským a taktickým jednáním, jeho hodnocení naší činnosti bylo vždy citlivé, věcné a poučné. Vedení našeho sdružení písemně jeho ženě kondolovalo a posledního rozloučení v České Třebové se za UNII zúčastnil její místopředseda Jiří Dudycha, který k zesnulému položil kytičku.

Ještě koncem měsíce 31. května 2011 obdobné sdělení přišlo z Trutnova, kdy ve věku 76 let opustil naše řady Oldřich Šlégr, grafický designer a malíř. Řadu jeho přátel náhlý odchod zaskočil včetně vedení UNIE, které zarmoucené rodně poslalo vyjádření spoluúčasti.

Publicita o činnosti a aktivitě některých našich členů se nacházela na webových stránkách UVU (www.uvuhk.cz), ale také v ostatních médiích. V tisku byla věnována pozornost především Východočeskému salonu – Hradecký deník (27. 6.), MF Dnes (25. 6., 27. 6., 1. 7.), Orlické ozvěny (červenec 2011) a zejména Český rozhlas HK, který mimo anoncovaných pozvanků reprízoval pořady – Salon čas, rozhovor s Michalem Ščigolem (13. 3., 21. 8.) v nočním vysílání v délce 55 min., v nedělním podvečeru (11. 9.) v délce 49 min. a rozhovor s Irenou Hirai (4. 9.) v nočním vysílání v délce 55 min., v nedělním podvečeru v délce 40 min. Tandem J. Rosáka, rozhovor se svým bratrem designérem Zdeněkem Rosákem (29. 11.) v poledním a večerním vysílání v délce 60 min. Český rozhlas Pardubice, pořad Máme hosty – Jiří Dudycha (30. 11.) v dopoledním vysílání v délce 50 min.

Demografie k 31. 11. 2011

Věk	>35	>50	>65	>70<	cel.
ženy	3	4	8	1	16
muži	4	7	17	38	66
cel.	7	11	25	39	82

Zastoupení našich členů z okresů.

okres	HK	JL	NA	RK	TU	ost.
ženy	7	-	1	1	2	5
muži	17	4	8	3	9	25
cel.	24	4	9	4	11	30

NABÍDKA

Frolen, Linex – export, s. r. o. nabízí doprodej malířského plátna (režný len o hmotnosti 310 g / m²), v šíři 160 cm za velmi výhodnou cenu 160 Kč za běžný metr včetně DPH. Zboží zasilá na dobírku, nebo je možný vlastní odvoz. Kontakt: Frolen, Linex – export, s. r. o., 549 36 Starkov, telefon: 603 571 337, e-mail: frolen@frolen.cz, www.frolen.cz

Možnost vystavovat v nové soukromé galerii CARSON. Kontakt: ing. Pavel Šlehofer Bezručova 23, 301 37 Plzeň, telefon: 603 837 81

JEDNOU VĚTOU

V únoru převzal pamětní medaili hejtmána Královéhradeckého kraje náš čestný člen a publicista Jiří Soukup za dlouholetou, úspěšnou reprezentaci kraje ve sportovních soutěžích seniorů. Ve svých 83 letech reprezentuje ČR v maratonském či běhu do vrchu, ve Slovinské Lublani se stal mistrem Evropy atletů – veteránů za zisk zlaté a stříbrné a dvě bronzové medaile v běžeckých disciplínách. Je jedním z pěti evropských atletů – starých veteránů, o kterých je dokumentární film berlínského režiséra Jana Tenhavena oceněný na festivalu Za lidská práva cenou diváka. Film byl také zařazen do programů kin nejen ve Východočeském kraji.

Dražba deseti obrazů, které namalovaly děti z nechanického domova, přilákala do sídla Filharmonie Hradec Králové početný zástup štědrých zájemců. Všechna díla se nakonec prodala a děti si tak malbou vydělaly na hezké prázdniny. Dražil se také obraz „Jako ve snu“, který do aukce věnoval Jiří Šindler.

Ve středu 27. července 2011 byla v Praze otevřena výstava Hosté Hollara 2011 trávající do 14. srpna. Předsedou prestižního SČUG Hollar je významný východočeský akademický malíř a grafik Vladimír Suchánek, rodák z Nového Města nad Metují. Mezi 35 vystavujícími z Česka a Slovenska byl i člen ÚVU Hradec Králové Jan Černoš. Pokud projde náročným schvalovacím řízením, může se stát členem Hollara, což by byla jistě pocta pro Královéhradeckou UVU.

Součástí výstavní síň v Divadle Karla Pippicha v Chrudimi v sobotu 8. října 2011 uvedla XIII. TRIENÁLE ČESKÉHO EX LIBRIS, přehlídku současné tvorby 2009 – 2011. Výstavu travající do 13. listopadu pořádá Památník národního písemnictví, kabinet

Ex libris v Chrudimi pod záštitou ministra kultury, hejtmána Pardubického kraje a starosty města. Součástí expozice byly i menší kolekce Jana Černoše a Jiřího Marbacha.

Významných životních výročí v měsíci říjnu dosáhli hned dva naši členové Oldřich Páleníček (9. 10. 1941), Jiří Dudycha (21. 10. 1941) a v prosinci Vladimír Renčín (6. 12. 1941) a zejména pak Václav Macháň (6. 12. 1921). Všichni jmenovaní ve zdraví a v plné tvůrčí práci. Rada UVU jménem svým a s dovolením i jménem všech členů našeho sdružení přeje jubilantům vše nejlepší, trvání zdraví a radost z práce. Vladimíru Renčínovi navíc ještě blahopřání k státnímu vyznamenání Za zásluhu o stát, které převzala u příležitosti státního svátku 28. října na pražském hradě z rukou pana prezidenta, jeho dcera.

PŘEDSTAVUJEME

gmu GALERIE MODERNÍHO UMĚNÍ V HRADCI KRÁLOVÉ

Galerie moderního umění
Velké náměstí 139 – 140,
500 03 Hradec Králové
Provozovatel:
Královéhradecký kraj
Kontakty:
e-mail: info@galerie.cz
telefon: 495 514 983
internet: www.galeriehk.cz

Otevírací doba:
denně mimo pondělí
Galerie moderního umění 9 – 12, 13 – 18
Galerie Vladimíra Preclíka 13 – 17

Galerie moderního umění v Hradci Králové vznikla v roce 1953 jako Krajská galerie Hradeckého kraje. Ve městě však nebyly vhodné prostory pro nově založenou galerii, byla proto dočasně umístěna na zámku v Rychnově nad Kněžnou a 31. října 1954 byla otevřena pro veřejnost. V listopadu 1962 byly pro potřeby galerie poskytnuty prostory v budově biskupské rezidence na Velkém náměstí a galerie se tak mohla přestěhovat zpět do Hradce Králové. S novým názvem Krajská galerie v Hradci Králové zpřístupnila 30. června 1963 své sbírky veřejnosti ve výstavních sálech v upravených prostorách biskupské rezidence.

V lednu roku 1990 se galerie i se svými sbírkami přestěhovala do budovy bývalého Záložního úvěrního ústavu na Velkém náměstí v Hradci Králové. Pro potřeby galerie byly nejprve upraveny výstavní sály a postupně i další prostory a 29. června 1990 otevřela galerie první výstavu ve výstavních sálech v přízemí, 1. listopadu byla zpřístupněna stálá expozice českého moderního umění (výstavní sály v prvním a druhém poschodí) a na jaře roku 1991 byla expozice rozšířena o další dvě patra. V této době také galerie změnila svůj název na Galerie moderního umění v Hradci Králové, který

vyjadřuje dlouhodobou orientaci ve vytváření sbírek i ve výstavním programu na české moderní a současné výtvarné umění. Od 1. ledna 1998 byly královéhradecké galerie svěřeny do správy také sbírky Orlické galerie v Rychnově nad Kněžnou. O tyto sbírky galerie pečovala až do března roku 2003, kdy je předala Muzeu Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou. Od února 2008 zajišťuje Galerie moderního umění také správu sbírky a provoz Galerie Vladimíra Preclíka a od listopadu téhož roku má galerie ve své správě soubor sochařských děl Příběh utrpení a nadějí člověka, umístěný ve volné krajině u Stanovic a Žirče, nedaleko od Kuksu.

Galerie moderního umění v Hradci Králové od svého vzniku v roce 1953 vytváří a pravidelně také doplňuje sbírku českého moderního výtvarného umění. Od počátku přitom byla věnována pozornost vyváženému zastoupení všech období, uměleckých směrů a tendencí, které měly vliv na vývoj českého výtvarného umění od přelomu 19. a 20. století až po tvorbu současných umělců. Ve sbírkách galerie se nacházejí díla umělců, jejichž tvorba je spojena s počátky českého moderního umění, Osma a Skupina výtvarných umělců, sociálně zaměřená tvorba dvacátých let, krajináři Umělecké besedy, artificialismus, surrealismus a další imaginativní tendence v období mezi světovými válkami, Skupina 42, Skupina Ra, informal a expresivní abstrakce, díla současných umělců. Sbírkové galerie tak poskytují dobrý přehled o vývoji českého moderního výtvarného umění od přelomu 19. a 20. století do současnosti. Téměř 250 vybraných uměleckých děl z bohatých sbírkových fondů galerie je zpřístupněno veřejnosti ve stálé expozici České výtvarné umění 20. století.

Stálou expozici doplňuje výstavní program, který seznamuje návštěvníky s významnými hodnotami českého moderního a současného výtvarného umění. Galerie každoročně zařazuje do svého výstavního programu také výstavy ze svých sbírek, které představují veřejnosti nejzajímavější části sbírek, především kresby a grafické listy, které nemohou být dlouhodobě vystaveny ve stálé expozici galerie. Nabídku dotváří pestrá škála doprovodných programů ke stálé expozici a k výstavám.

VÝSTAVY

BYSTRICE POD HOSTÝNEM

Zámek 9. – 25. 9.

Oldřich Páleníček ex libris, drobná grafika

ČESKÁ SKALICE

Galerie Asamba, 7. 11. – 7. 1. 12

Dagmar Jirousková – koláže, Josef Pácha – knižní objekty

DOBRUŠKA

Lapidárium Měst. úřadu, 12. – 31. 10.

Helena Bednářová – obrazy

HRADEC KRÁLOVÉ

Galerie Na hradě, 16. 2. – 21. 3.

Odkud vychází slunce **Lucie Staňková** – obrazy, tapiserie, **Irena Hirai** – keramika Ateliér Labyrint, 6. 3. – 29. 4.

Okraje světla **Jan Dinga** – obrazy

Galerie Barbara, 31. 3. – 30. 4.

Blanka Bohdanová – obrazy

Zdeněk Farský jun. – plastiky

Krajský úřad, 1. 4. – 6. 5.

Něco dřívě a také i z nedávna

Jiří Zhibo – grafický design

Galerie Barbara, 3. – 30. 6.

Usmívání **Pavel Matuška** – malovaný humor Kateřina Baranowská – keram. sošky

Galerie Barbara, 8. – 30. 9.

Václav Macháň – obrazy, **Darja Čejková** – keramika

Galerie Na hradě, 8. 9. – 5. 10.

Milan Rejchl – kresby z cest

Ateliér Labyrint, 11. 9. – 30. 10.

Lucie Staňková – obrazy, Tomáš Misýk –

železné objekty

Galerie Barbara, 7. – 31. 10.

Jiří Vavřina – obrazy, Ladislav Šica – keramika, fotografie

Ateliér Labyrint, 20. 11. – 12. 1.

...adveniat... **Václav Macků**, Ivana

Bambasová, Zdena Honzů, Hana

Kopecká, **Lucie Staňková**, Tomáš Misík,

Josef Bruckmüller, **Miloš Chromek**, **Jan**

Dinga, **Jiří Šindler**, Martin Misík, Michal

Doležal, Jan Bambas, Tereza Staňková.

CHOCEŇ

Orlické muzeum, 14. – 31. 5.

Vladimír Plocek – obrazy

Orlické muzeum, 12. 11. – 4. 12.

Setkání po letech

Věra Martinková – grafika

Jaromír Krosch – obrazy

KYJEV (Ukrajina)

Muzeum moderního umění, 24. 6. – 23. 7.

Michail Ščigol – obrazy

KVASINY

Zámek Kvasiny, 29. 7. – 9. 9.

Vladimír Plocek – obrazy, Josef Filip – pís-kovcové sochy

LETOHRAD

Galerie IVKO, 19. 10. – 30. 11.

Vladimír Plocek – obrazy, Josef Filip – sochy

LITOMYŠL

Galerie Artik – Hotel Sofia, 29. 5. – 9. 9.

Odkud vychází slunce **Lucie Staňková** –

obrazy **Irena Hirai** – keramika

Galerie Duke, 15. – 23. 10.

Petr J. Špaček – výběr z tvorby

Ateliér J. Dudychy 11. – 13. 11.

prohlídka a doprovodný program

DUKE VÁNOCE

LNÁŘE

Zámek Lnáře, 15. 7. – 31. 8.

Vznešená společnost a kočka **Jiří Vavřina** – olejomalby

UNIE VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ oblast Hradec Králové
a
Město Bystřice pod Hostýnem srdečně zve
na retro výstavu

**EX LIBRIS, DROBNÁ GRAFIKA A ILUSTRACE
OLDŘICHA PÁLENÍČKA**

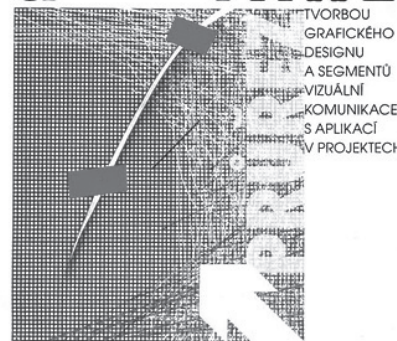

VÁCLAV MACHÁŇ / OBRAZY

MĚSTSKÁ GALERIE ZÁVORKA, NA ZADOMÍ 1210 NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ
15. 7. – 4. 9. 2011, OTEVŘENO DENNĚ MIMO PONĚLÍ 9 – 12:30 a 13 – 17 HOUD

JIŘÍ ZHIBO VYSTAVUJE
KRAJSKÝ ÚŘAD KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE
PIVOVARSKÉ NÁMĚSTÍ 1245
DUBEN - 6. KVĚTEN 2011

**NĚCO DŘÍVĚ
PŘÍLEŽITOSTNÁ VÝSTAVA
a
TAKÉ**

i z NEDÁVNA
zobky, logy, návrhy plakátů, prezentace Corporate designu, knižní a časopisová grafika

Михаил ШИГОЛЬ / **Michail ŠCIGOL**
живопись / painting

Приглашаем Вас посетить выставку известного чешского художника с мировым именем Михаила Щеголя. Открытие выставки «Михаил Шиголь. Живопись» состоится 1 ноября 2011 года в 16:00 в Арт-центре Александра Коробчинского по адресу: ул. Пушкинская, 32.

Будем искренне рады видеть Вас.

АРТ ЦЕНТРИ
АЛЕКСАНДРА КОРОБЧИНСКОГО

с 1 по 14 ноября